

[Poul H. Møller]

at passe og opdrage deres børn, før det er andres.

Kristeligt folkeparti kan ikke støtte forslaget, men vi vil gerne medvirke til under udvalgsbehandlingen måske at finde en anden løsning, der i hvert fald delvis kan afhjælpe det her omhandlede problem.

Mølgaard (DR):

Dette beslutningsforslag fra SF rører jo ved et virkeligt paradoksproblem i forbindelse med arbejdsløsheden. Det er jo sådan, at i henhold til bistandsloven skulle der ikke kunne være noget problem med at skaffe børnepasning for arbejdsvillige, for loven forlanger jo af kommunerne, at de sikrer, at mulighederne er til stede. Men ser man på situationen i den ene og den anden kommune, tegner der sig unægtelig et billede, der ikke er så rosenrødt, som loven forlanger, og dermed er der da også en mening med dette beslutningsforslag, som der ikke burde være i henhold til bistandsloven.

De reelle problemer, som eksisterer, må da også søges afhjulpet, så langt er jeg 100 pct. enig med forslagsstillerne, og jeg vil gerne komplimentere dem for, at de med dette forslag bidrager til at sprede kendskab til, at problemet eksisterer som en realitet. Der er nogle, der prøver at benægte det, og der er nok også nogle, der ikke har været i nærheden af problemet, men det er et reelt problem for nogle. Man kan diskutere, for hvor mange det er et reelt problem, men det er der, og derfor bør der også gøres noget ved det.

Jeg må dog nok betvivle, at en gennemførelse af dette beslutningsforslag principielt vil være den rigtige vej til dette problems løsning. De mange problemer derved, som tidligere ordførere har berørt, skal jeg ikke gentage, ej heller påpegelserne af de veje ud af dilemmaet, der forekommer mere fremkommelige end dem, forslagsstillerne her anviser. Jeg vil blot erklære mig på linje med flere tidligere ordførere i retning af, at sympati har vi over for forslaget hensigt, men vi tvivler på, at det er den rigtige vej ud af dilemmaet. Veje ud må imidlertid findes.

Birthe Nielsen (SF):

Det blev sagt af arbejdsministeren, at problemet med pasning af børnene ikke var et

arbejdsmarkedsproblem. Hertil vil jeg godt sige, at det cirkulære, som jo har skærpet reglerne omkring arbejdsløshedsunderstøttelse for kvinderne – for det er især kvinderne, det er gået ud over – blev jo først vedtaget i januar sidste år, så derfor er det ikke en lov, der er ændret, men et cirkulære, der er indført, og derfor er det en ny situation.

Når man ser på, hvad der er det sociale område, og hvad der er det arbejdsmarkeds-mæssige område, lapper mange af disse ting jo over hinanden. Der står bl. a. i bistandsloven en hel masse om samarbejdet med arbejdsformidlingen, og i et af bistandscirkulærene står der bl. a., at man skal samarbejde med socialforvaltningen på forskellige områder. I dette cirkulære af maj 1976 – der er jo udfærdiget et helt cirkulære, der udelukkende handler om samarbejdet mellem socialforvaltningen og arbejdsformidlingen – står der bl. a., at man skal tage hensyn til kvinder, der har særlige problemer med at få daginstitutionspads til deres børn.

Jeg mener, at netop de bestemmelser, vi her foreslår ændret, gør det stik modsatte. Det har vist sig, at tingene på dette område er blevet kaotiske. Den undersøgelse, som ligestillingsrådet har lavet, har jo netop påvist – og denne undersøgelse er sendt henholdsvis til arbejdsministeren og til socialministeren – at der er problemer på dette område. Der er problemer med hensyn til kvinder, der ikke kan modtage et anvist arbejde, fordi de ikke har pasningsmuligheder. Der er problemer med hensyn til, at kommunerne ikke kan anvise dem daginstitutionspads, og at man i dag sidder og laver nogle regler, som er stik imod bistandslovens bogstav. Og disse ting er forstærkende.

Men med dette cirkulære gør man tingene individuelle i stedet for at gøre det til et kollektivt problem for masser af kvinder, som hverken kan få bistandshjælp eller arbejdsløshedsunderstøttelse. Det, som ligestillingsrådet netop har bevist ved denne undersøgelse, er, at mange kvinder i 10 til 30 uger bliver udelukket fra arbejdsløshedsunderstøttelse, fordi de ikke kan få daginstitutionspads til deres børn.

Så siger arbejdsministeren, at man kan gå på bistandskontoret og få hjælp, men det kan man heller ikke, fordi bistandskontoret siger, at det at få et barn ikke er nogen social begivenhed, det kan man ikke få bistands-